

Chris Bodor

VERS OTTÓHOZ: ÜRES SZÉK

Apám nagyon szenved
a híreket nézi
párnázott karosszékében ülve
floridai nappalijában
az ukrainai háborúról,
minden hír 56-ot idézi.

Egyik testvére Kisvárdán volt sertéstenyésztő,
a másik költő Budapesten,
apám megkönnyezte versét
egy székről a konyhaasztalnál,
egy üres székről,
amit Ottó elhagyott.

Négy fiú- és két lánytestvére volt,
ő volt a legfiatalabb,
és az egyetlen a családban,
aki 1956 októberében
búcsút intett Magyarországnak.

Könnye szöknek a szemébe,
büszke hangja karcossá válik,
amikor barátoknak és idegeneknek
a magyar forradalomról beszél;

húsz éves volt,
amikor az éjszaka közepén
búcsú nélkül
átszökött a szabadságba, Ausztriába
a keresőlámpák fényét elkerülve,
a szögesdrótkerítések mellett.

Este a konyhában téblábolok,
az asztal és a székek
meztelenek,
apám múltjának szellemei
kísértik őket.

VERS OTTÓNAK: EBÉDLŐASZTAL

A nyolcvanas években
Connecticutban,
európai nyaralásra készülve
apám
velem és a két testvéremmel
ült az ebédlőasztalhoz,
hogy megtanítsa minket
magyarul.

Mindháromunkat
be akart mutatni
a kisvárdai és
a nyíregyházi
nénikéknek, bácsikáknak.

De mi punkban utaztunk,
azt hittük, az egész csak egy vicc.
„Hot” azt jelenti „meleg”
„dog” azt jelenti „kutya”
a „meleg kutya” mégsem jelenti azt, hogy „hotdog”.
Egy hiperventilláló kutya nem ugyanaz,
mint Amerika kedvenc gyorskajája.

Csak poénkodtunk.
De ő felkapta vizet, amikor megkérdeztük,
„apa, mit jelent magyarul a wooden spoon”.

VERS OTTÓNAK: TÖLTÖTT KÁPOSZTA

Éveken át élvezettel
tömtem magamba a töltött káposztát,
amit apám csinált Connecticutban.
New York-i keresztanyja, Sue
speciális receptjét vette át,
háromféle húst kevert össze
bárányt, sertést, marhát.

A hús kegye megkísérti nyelvem,
illata elbűvöli orrom,
a meleg ételből felszálló gőz látványa
csábítja szemem.
elcsábulnak érzékeim.

Negyvenéves lehettem,
testem, elmém és lelkem egyre romlott,
kioperáltattam az epehólyagom.
Ezért van, hogy
amikor apámnál
gyermekkoromra emlékeztető
ételeket eszem,
mindig elrontom a gyomrom.

De mára levettem ifjúságom igáját,
azt eszem, amit akarok,
teli szájjal nyelem
a megbánást,
amikor olyan ételt tömök magamba,
ami visszahozza emlékeimet.

FORDÍTOTTA GYUKICS GÁBOR